

OPINIONS

LA FAMÍLIA DELS GUERRERS*Xavier Vinader***12****ESTAPÉ RESPON***Toni Cañis***13****UN PRIMER MINISTRE,
UN AMIC, UN MÀRTIR***Laura Silber***15****CAL DESARMAR KABUL***Said Tayeb Jawad***16****LA PANTALLA DIVIDIDA***Josep Gifreu***17****HI TORNEN, ENCARA***Salvador Cot***LA XINA, AQUÍ MATEIX***Llibert Ferri***18****MANSIONS AMB ALUMINOSI***Albert Closas***INTEL·LECTUALS***Pau Viciano***19****PARLEM DE LITERATURA***Joan F. Mira***114**

La matinada del passat dia 20 començava una guerra que, a més d'immoral, és il·legal per moltes raons. L'atac iniciat pels Estats Units i pel Regne Unit amb la col·laboració diplomàtica del Govern espanyol no té cap suport del Consell de Seguretat de les Nacions Unides. Cap resolució d'aquest organisme l'avalua. Hi ha més encara. L'atac a l'Iraq vulnera l'article segon de la Carta de les Nacions Unides, que prohibeix que hi haja ingerències internes d'un estat en un altre. Una llei vulnerada de cap a peus per l'administració de George W. Bush, que ha declarat que la missió d'aquesta guerra és fer fora Saddam Hussein, i canviar el règim d'aquell país. La prohibició de les intromissions externes és, de fet, una de les pedres angulars de l'ONU i un dels principis de les relacions internacionals més antics. Ja en la declaració de la pau de Westfalia del 1648 s'establí aquest objectiu.

Però l'administració de Bush, amb la col·laboració dels seus tradicionals socis britànics i l'increïble protagonisme del Govern encapçalat per José María Aznar, ha fet saltar pels aires els sempre delicats mecanismes de les relacions diplomàtiques, i, de passada, ha deixat molt malparades les Nacions Unides. Aquest ha estat un pas qualitatiu de la política exterior dels Estats Units que ha consolidat el campe qui puga imposat per la que sens dubte pot ser qualificada com una de les administracions més retrògrades de tota la història nord-americana.

Tant fan els tortuosos arguments utilitzats pel triangle Bush-Blair-Aznar, com ara que la guerra contra l'Iraq no és més que una reedició del bombardeig de Kosovo, que tampoc no tenia el suport de les Nacions Unides. Aquell atac es justificava per aturar les violacions dels drets humans del règim de Milosevic, i no tenia com a intenció canviar el Govern de Iugoslàvia. A més, si l'objectiu, ara, haguera estat aturar les violacions dels drets humans i no traure Hussein del poder, s'hauria atacat molts anys abans. L'època en la qual el tirà Hussein va cometre més violacions dels drets humans van ser els anys 80. Cal recordar que el genocidi de kurds amb armes químiques es va produir l'any 1988. Si la intenció real fóra impedir la violació dels drets humans, hi hauria molts objectius més, a banda del Govern iraquí, que, no ho podem oblidar, continua cometent violacions quotidianes dels drets humans bàsics. Que Aznar enarbore ara els drets dels kurds és un argument macabre si recordem actuacions anteriors, com quan al febrer del 1999 el PP, amb la col·laboració del PSOE, va impedir que els Parlament kurd es reunira al parlament de Vitòria.

A casa nostra hi ha, però, un altre disbarat que caldria analitzar, com és la incomprendible cursa bèl·lica de José María Aznar, qui, en el seu deliri de "traure a Espanya del racó de la història", ha dinamitat unes relacions exteriors que serà molt difícil de refer. Ha destrossat les connexions amb l'Amèrica Llatina i amb el món àrab, ha contribuït com cap altre aliat dels EUA a sotmetre el Consell de Seguretat de les Nacions Unides a un dels majors desprestigis de la seua història i ha deixat profundament malmès el projecte de la Unió Europea. La pròxima administració diplomàtica de Madrid tindrà la difícil tasca de recompondre tota una política exterior que ha quedat esquarterada amb un sol objectiu, el de forjar una aliança privilegiada amb l'administració dels EUA, cosa que a la llarga segurament no servirà per a res. En el nou món que ha configurat, la hiperpotència construirà coalicions diferents per a cada conflicte en funció de les seues necessitats.

“Aznar ha esquarterat la política exterior de l'estat espanyol per seguir Bush, qui d'aquí a pocs mesos ja no el necessitarà per a res”